

[Krag.]

blive reduceret til 4 550 Kr. Ja, jeg siger ikke, at de 400 Kr. ikke kan være meget værdifulde for den vedkommende Mand, jeg siger heller ikke paa nogen Maade, at han ikke muligvis har Trang til at faa disse 400 Kr. — men bjærge ham, holde ham ved Ejendommen, hvis han i øvrigt er nødstedt eller trues med Ruin, det kan et saadant Tilskud jo slet ikke. Hvad betyder det i Virkeligheden? Ja, det betyder en Nedsættelse af den vedkommende Landbrugers Rentebyrde med 8 pCt. Men tager vi saa en mindre, københavnsk Ejendom til en Ejendomsskyldværdi af 16 000 Kr., hvis Ejer har en skattepligtig Indkomst af 3 000 Kr., saaledes at hans Indkomst altsaa ikke hindrer ham i at faa denne Nedsættelse, som Regeringen stiller Forslag om, og antager vi, han har en Gæld paa den vedkommende Ejendom af 14 000 Kr. — han har netop haft Midler til at betale Grunden, det gælder jo i Hundreder, ja, i Tusinder af Tilfælde —, og at han har en Forrentning af denne Gæld paa 5 pCt., saa vil det sige, at han kun skal svare i aarlig Rente 700 Kr. Nu faar han en Lettelse paa 0,8 pCt. af hele Gælden, af hele Gælden, og der ligger jo den afgørende Forskel i Behandlingen af Landbrugsejendomme og Ikke-Landbrugsejendomme. Han faar en Lettelse paa 0,8 pCt. af hele Gælden, altsaa en Lettelse paa 112 Kr. i sin aarlige Rentebyrde paa 700 Kr., medens Landbrugeren kun faar en Lettelse paa 400 Kr. af en Rentebyrde paa lige ved 5 000 Kr. Med andre Ord, den mindre Ikke-Landbrugsejendom her i København faar en Lettelse paa 16 pCt. i sin hidtidige Rentebyrde, medens Landbruget maa nøjes med 8 pCt. Jeg maa nok spørge den høje Regering, om det er Meningen at vise Landbruget det Hensyn at fastholde en saadan Rentelettelsesordning.

At der ved Gennemførelsen af Lettellesforanstaltninger gives Debitorer i Sønderjylland ekstra Lettelser, vises dem et særligt Hensyn, det vil vi hverken i denne Forbindelse eller i nogen anden Forbindelse, hvad denne Sag angaar, være imod; en saadan særlig Hensyntagen er velbegrundet, da de økonomiske Forhold i Grænselandet utvivlsomt ligger vanskeligere

som Helhed betragtet end i det øvrige Land.

Der stilles saa Forslag om, at Halvdelen af Rentelettelsen skal bortfalde, naar Landbrugets Forrentningsprocent er blevet $2\frac{1}{2}$, og Rentelettelsen skal helt bortfalde, naar Procenten bliver $3\frac{1}{2}$. Jeg vil tillade mig at paastaa, at disse Satsler afgjort trænger til en nærmere Undersøgelse, først og fremmest en Undersøgelse af, hvilken Indflydelse Nedsættelsen af Ejendomsværdierne, navnlig af Værdierne af Besætning og Inventar, har haft paa den Opførelse af Forrentningsprocenten, hvorpaa utvivlsomt disse Tal bygger, thi denne Værdinædgang er vel en ikke uvæsentlig Faktor, men den er paa den anden Side ganske uden Betydning for Landbrugerenes virkelige økonomiske Situation, og derfor kan disse Tal i mange Forhold være mere villedende end vejledende. Her er det utvivlsomt rigtigere at benytte Verdensmarkedspriserne paa visse Produkter som afgørende i Lighed med, hvad der er gennemført for Statshusmændenes Vedkommende.

Om Konverteringsbestemmelserne i §§ 6, 7 og 8 skal jeg fatte mig ganske kort. Der er ingen Tvivl om, at den Ordning, der foreslaas med Hensyn til Fordelingen af det solidariske Ansvar mellem aabne og lukkede Serier, vil slaa Kurserne kraftigt ned og derigennem berede Konverteringen Vanskeligheder — det er jo i det hele taget Særpræget for alle de Bestemmelser, som indeholdes i dette Lovforslag; den vil slaa Kurserne kraftigt ned i de lukkede Serier, hvormed de nye solidarisk skal være forbundne, og da særlig, hvor Talen er om Lukning af bestaaende Serier, som kun har været aabne en kort Tid og har en ganske ringe Udlaansmasse. Jeg er i det hele taget forbavset over, saa vidtgaaende den højtærede Indenrigsminister er blevet paa dette Punkt. Han vil standse Udlaanet i alle aabne Serier, uanset, hvor længe de har bestaaet, hvilken Laanemasse de indeholder, hvilke nye Byrder paa solidarisk Ansvars Grund dette kan medføre for ældre Serier, og uanset, hvilken Rente disse Serier er baseret paa. Det kan dog sikkert ikke være den høje Ministers Mening. Efter min Opfattelse er det ganske ubegrundet at gaa saa vidt, og jeg tilraader derfor en nøje Prøvelse